

RESSÒ DE LA PARAULA

Església profètica

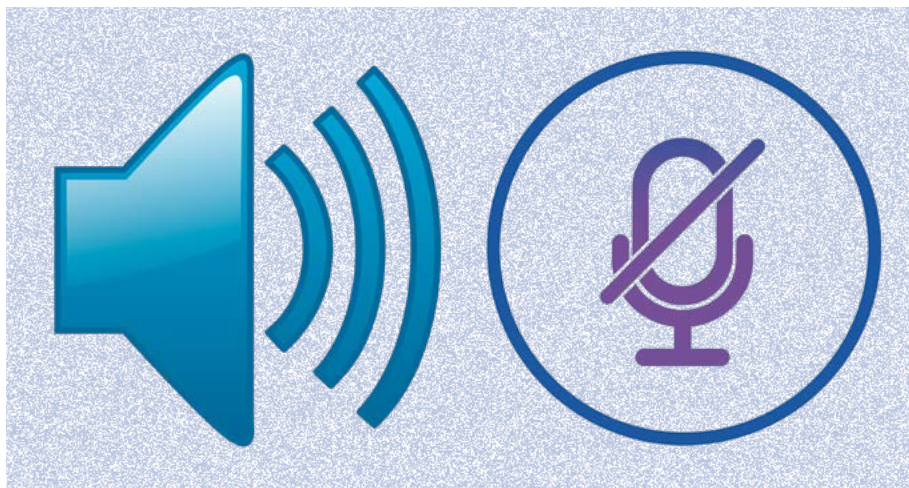

Hem subratllat que l'Església del Ressuscitat, la més autèntica, és fecunda, encara que els seus fruits romanen amagats en Déu. Podem dir que és invisible a simple vista. Però també afirmem que aquesta Església que neix de la Resurrecció és accessible als nostres sentits, com la vista, el tacte, l'oïda.

L'Església «se sent», perquè parla. L'Església no pot deixar de parlar; més encara, no pot deixar d'anunciar i proclamar el missatge de salvació a tothom. Per què? La raó fonamental és perquè a l'origen va escoltar l'encàrrec del mateix Crist de proclamar la Bona Notícia a tothom. És la missió d'evangelitzar, que tantes vegades hem esmentat. De fet, una Església que no parla, que no diu res, és morta, no és veritable Església del Ressuscitat.

—Hi ha «l'Església del silenci». És l'Església reduïda al silenci, obligada a callar per un règim totalitari o per una cultura dominant que, de qualsevol forma, ofega la seva veu. De vegades és un decret governamental, de vegades un acord tàcit entre els amos dels mitjans de comunicació o algun corrent ideològic...

—Hi ha l'Església acomplexada, que per temor a l'opinió aliena o per por de perdre prestigi o ser marginada, no parla. Almenys no diu el

que hauria de dir, evitant el que avui resultaria «políticament incorrecte».

—Hi ha l'Església que viu un silenci fecund, positiu, eloqüent i enriquidor. És l'Església que integra el silenci com a moment orant i contemplatiu; que resta en silenci per a l'escolta atenta i la reflexió en el procés d'acolliment de l'altre i de discerniment...

L'Església del Ressuscitat, fins i tot en els casos esmentats, en els quals practica el silenci, sempre és una Església que parla. El silenci és recomanat en algunes tècniques o religions per a facilitar la concentració i trobar la profunditat del «jo». Però a l'Església no es pot justificar el silenci si no és per a estar al servei de la paraula, és a dir, de la comunicació. És clar que aquesta paraula es pot traduir en pregària (comunicació d'amor) o es pot

traduir en una presència testimonial que parla per si mateixa (comunitats contemplatives, gestos litúrgics, el mateix art, conductes concretes, individuals i comunitàries) o en discurs expressament evangelitzador, en forma d'ensenyament, predicació, diàleg quotidià i senzill, text escrit, etc.

El que passa és que l'Església és Poble Profètic. I el missatge profètic, en tant que vingut de Déu, unes vegades il·lumina, beneeix i consola, altres vegades denuncia i produeix dolor.

D'altra manera no seria salvador. Segons la tradició bíblica i la missió rebuda de Jesucrist, l'Església es denomina «Poble Messiànic», és a dir, Poble salvat i salvador. I aquesta condició inclou transmetre el missatge profètic de Jesús. És un missatge que no coneix càlculs tàctics, ni busca interessos polítics. Ser prudents i buscar la millor comunicació, no significa callar la veritat de Déu, la Veritat que és el mateix Jesucrist, sinó servir-lo.

Una de les proves més clares que l'Església del Ressuscitat és lliure, consisteix precisament en la seva valentia i decisió per a anunciar la Veritat que és Jesucrist. La Veritat que busca ser viscuda i comunicada, perquè qui la rebí arribi a ser lliure (cf. Jn 8,32).

† **Agustí Cortés Soriano**
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Donar una generosa resposta

«**F**a unes setmanes que la pantalla del lateral del presbiteri de la meua parròquia resta apagada. No s'hi projecta la lletra de les cançons per afavorir la participació de l'assemblea de fidels en les eucaristies del diumenge, com es feia des de fa uns anys. Anava bé. Era un bon subsidi per seguir determinades pregàries, una mica llargues. La persona que se n'ocupava va traspasar i ningú no s'ha ofert per assumir aquest servei. És cert que és un compromís gran, demana una dedicació continuada i constant. També cal conèixer i tenir cert domini de les noves

tecnologies. Els *power point*, però, ja estan fets. Només cal passar les diapositives». Qui em feia aquest comentari és una persona molt integrada a la seva parròquia. És qui en porta la seva economia.

En altres ocasions m'han comentat la dificultat per trobar un voluntari per portar l'economia parroquial o voluntaris per assumir un grup de catequesi o per fer-se càrrec de la distribució d'aliments... De ben segur que altres serveis també necessiten persones que se'n responsabilitzin i no sempre hi ha prou voluntaris. La comunitat eclesial

integrada per persones de totes les edats i condició ha de fer-se càrrec del sosteniment de la seva diversitat missional.

L'Església, comunitat de fidels, ha de difondre el missatge de salvació, el missatge de vida, ha d'evangelitzar, des dels fets i des de la Paraula, des de l'amor i el servei. Ha d'impregnar la realitat social des del testimoni personal i compromès dels seus membres. Les ocasions per oferir-lo generosament, convé cercar-les, oferir-se per desenvolupar-les. La vida comunitària necessita d'una munió de serveis que els laics i laiques

han d'assumir amb joia. La comunitat, el seu esperit i les seves obres, han de projectar-se gràcies a les paraules i les accions dels seus membres, el seu dir i el seu fer. La missió del laic a l'Església i al món és ineludible. «Déu no és injust i per això no oblidarà tot el que heu fet, és a dir, l'amor que heu mostrat per causa del seu nom, posant-vos al servei del poble sant, en el passat i en el present» (He 6,10). Les possibilitats són moltes, la resposta depèn de cadascú, de les seves possibilitats i circumstàncies.

Enric Puig Jofra, SJ

ECO DE LA PALABRA

Iglesia profética

Hemos subrayado que la Iglesia del Resucitado, la más auténtica, es fecunda, aunque sus frutos permanecen escondidos en Dios. Podemos decir que es invisible a simple vista. Pero también afirmamos que esta Iglesia que nace de la Resurrección es accesible a nuestros sentidos, como la vista, el tacto, el oído.

A la Iglesia «se le oye», porque habla. La Iglesia no puede dejar de hablar; mejor dicho, no puede dejar de anunciar y proclamar el mensaje de salvación a todo el mundo. ¿Por qué? La razón fundamental es porque en su origen escuchó el encargo del mismo Cristo de proclamar la Buena Noticia a todos. Es la misión de evangelizar, a la que tantas veces hemos aludido. De hecho, una Iglesia que no habla, que no dice nada, está muerta, no es verdadera Iglesia del Resucitado.

Sin embargo, hay silencios en la Iglesia.

—Existe «la Iglesia del silencio». Es la Iglesia reducida al silencio, obligada a callar por un régimen totalitario o por una cultura dominante que, de cualquier forma, ahoga su voz. A veces es un decreto gubernamental, a veces un acuerdo tácito entre los dueños de los medios de comunicación o alguna corriente ideológica...

—Existe la Iglesia acomplejada, que por temor a la opinión ajena o por miedo a perder prestigio o ser marginada, no habla. Al menos no habla lo que debería, evitando lo que hoy resultaría «políticamente incorrecto».

—Existe la Iglesia que vive un silencio fecundo, positivo, elocuente y enriquecedor. Es la Iglesia que integra el silencio como momento orante y contemplativo; que guarda silencio para la escucha atenta y la reflexión en el proceso de acogida del otro y de discernimiento...

La Iglesia del Resucitado, aun en los casos mencionados, en los que practica el silencio, siempre es una Iglesia que habla. El silencio es recomendado en algunas técnicas o religiones para facilitar la concentración y hallar la profundidad del «yo». Pero en la Iglesia no se puede justificar el silencio si no es para estar al servicio de la palabra, es decir, de la comunicación. Bien entendido que esta palabra se puede traducir en oración (comunicación de amor) o se puede traducir en una presencia testimonial que habla por sí misma (comunidades contemplativas, gestos litúrgicos, el mismo arte, conductas concretas, individuales y comunitarias) o en discurso expresamente evangelizador, en forma de enseñanza, predicación, diálogo cotidiano y sencillo, texto escrito, etc.

Lo que ocurre es que la Iglesia es Pueblo Profético. Y el mensaje profético, como venido de Dios, unas veces ilumina, bendice y consuela, otras veces denuncia y duele. De otra manera no sería salvador. Según la tradición bíblica y la misión recibida de Jesucristo, la Iglesia se denomina «Pueblo Mesianico», es decir Pueblo salvado y salvador. Y esta condición incluye transmitir el mensaje profético de Jesús. Es un mensaje que no conoce cálculos tácticos, ni busca intereses políticos. Ser prudentes y buscar la mejor comunicación, no significa callar la verdad de Dios, la Verdad que es el mismo Jesucristo, sino servirle.

Una de las pruebas más claras de que la Iglesia del Resucitado es libre, consiste precisamente en su valentía y decisión para anunciar la Verdad que es Jesucristo. La Verdad que busca ser vivida y comunicada, para que quien la reciba llegue a ser libre (cf. Jn 8,32).

† Agustí Cortés Soriano
Obispo de Sant Feliu de Llobregat

Cloenda diocesana de l'Any de la Família *Amoris Laetitia*

Del 22 al 26 de juny de 2022 té lloc la X Trobada Mundial de les Famílies. Aquest esdeveniment serà la cloenda de l'«Any de la Família *Amoris Laetitia*» que venim celebrant des del 19 de març de 2021.

Enguany, la Trobada Mundial de les Famílies tindrà un caràcter multicèntric i serà difós a totes les diòcesis del món. Cada Església particular viurà una experiència eclesial en l'àmbit local i, alhora, podrà participar en directe de la trobada a Roma amb el papa Francesc: un esdeveniment global, amb el rostre particular de cada comunitat.

A la nostra diòcesi prendrà forma amb la trobada de cloenda de l'Any de la Família *Amoris Laetitia* que tindrà lloc el 26 de juny, a partir de les 10 h, a la Parròquia de Sant Pere, a Sant Pere de Ribes.

El programa de la trobada inclou:
—10.00 h, acollida a les famílies

de Família i Vida (codi QR)

No us perdeu aquesta oportunitat de viure una experiència de participació, comunió i missió per a les famílies, amb l'Església que camina al Bisbat de Sant Feliu de Llobregat!

—10.30 h, eucaristia presidida pel bisbe Agustí
—12.00 h, connexió amb l'Àngelus del papa Francesc des de Roma
—12.30 h, catequesi i testimonis sobre la vocació del matrimoni com a camí a la santedat
—14.00 h, dinar de germanor on cada família porta quelcom per a compartir.

També per als més petits de la casa hi haurà un programa adequat, segons les edats.

Per facilitar l'organització de la trobada, es demana formalitzar una inscripció, per calcular el nombre de participants i les edats.

Més informació la podeu trobar al [web de la Delegació](#)

Mans Unides: ni indiferència ni oblit

Contra la fam, actual! Aquesta és la idea de fons que empeny els voluntaris de Mans Unides, durant la campanya contra la fam al mes de febrer i al llarg de tot l'any. Per exemple, la diada de Sant Jordi, és una ocasió per sensibilitzar la població envers els més desafavorits als països en vies de desenvolupament.

Enguany, a Castelldefels i a Vilanova i la Geltrú, en un Sant Jordi amb pluja, vent i també una mica de fred, però amb la il·lusió i la força de sempre, van muntar les seves parades.

A Vilanova van agrair la visita de l'alcaldesa i algunes regidores de la ciutat.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex_es: «La fe no és aigua que apaga, sinó foc que crema; no és un calmant per als quals estan estressats, sinó una història d'amor per als quals estan enamorats. Per això Jesús odia la tebiesa més que qualsevol altra cosa (cf. Ap 3, 16)» (31 de gener).

@Pontifex_es: «Sant Joan Bosco, pare i mestre de la joventut, no es va tancar en la sagristia, sinó que va sortir al carrer a buscar els joves, amb aquella creativitat que li va caracteritzar» (31 de gener).

@Pontifex_es: «El culte a Déu sincer i humil no porta a la discriminació, a l'odi i a la violència, sinó al respecte de la sacralitat de la vida, al respecte de la dignitat i la llibertat dels altres, i al compromís amorós pel bé de tots. #WIHW #FratelliTutti» (1 de febrer).

@Pontifex_es: «Els sants són amics amb els quals podem teixir relacions d'amistat. Tots necessitem amics que ens ajudin a afrontar la vida. I aquesta és la confiança que ens anima en dirigir-nos als sants en els moments decisius de la nostra vida. #AudiènciaGeneral» (2 de febrer).

Sant Joan Baptista: 50+2 anys de vida parroquial

La parròquia més jove de Vilanova i la Geltrú ja té 50 anys més 2 de vida! El 2 de maig de 1970, en uns locals que van acollir inicialment la nova parròquia, es va celebrar la primera eucaristia de comunitat parroquial de Sant Joan Baptista. Naixia per atendre els fidels dels barris de Sant Joan, l'Aragai, La Collada, Fondo Somella i les urbanitzacions de Santa Maria i el Prat de Vilanova.

La intenció de celebrar el 50è aniversari l'any 2020 va quedar truncada per la pandèmia i, finalment, s'ha

produït enguany, el passat diumenge 1 de maig, amb un temple ple de gom a gom, en un atípic però molt especial 50+2.

Especial, sí, no només per la xifra, sinó per l'enfocament que des del principi s'ha volgut donar a la celebració: que no fos tan sols una festa, sinó una ocasió de renovació espiritual.

I això s'ha materialitzat visiblement en la confirmació de 52 persones aquell dia, de mans del bisbe Agustí Cortés. Hi havia de totes les edats: 19 adolescents, 18 adults joves de més de trenta anys i la resta, adults de més de 50 anys, que al seu moment, no van rebre el sagrament de la confirmació.

A més, un altre grup nombrós de fidels adults que havien estat confirmats d'infants o fa molts anys, van voler fer un acte de reafirmació de la fe, amb la recitació del Credo en veu alta i el símbol de l'espelma encesa del ciri pasqual.

Els confirmands i els ja confirmats, tots han seguit un itinerari catequètic d'autèntica renovació espiritual, que van culminar amb el recés realitzat al Monestir de Montserrat dissabte 30 d'abril, conduït per l'abat emèrit, Josep Maria Soler, que els va fer l'entrega de l'espelma per a la celebració de l'endemà.

Esplai L'Espurna: 25+2

Encara més coses a celebrar: l'esplai parroquial L'Espurna va néixer l'any 1995, per tant, noces d'argent més dos anys! I en van voler donar gràcies a Déu durant l'eucaristia del dia 1 de maig, amb l'ofrena d'un figura del bestiar popular, l'au fènix, construïda durant la pandèmia, que venia a representar la presència de l'Esperit Sant que guia la vida de la parròquia i de l'esplai.

De tot cor, a la Parròquia de Sant Joan Baptista i al Centre d'Esplai L'Espurna...: PER MOLTS ANYS MÉS!

Pasqual del Malalt i Jornada de Formació

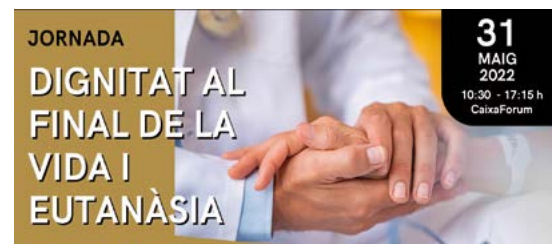
El proper diumenge 22 de maig és la **Pasqua del Malalt**. Seguim en una situació greu per la pandèmia i aquest dia és una bona oportunitat per apropar-nos als malalts, als seus familiars, als qui han perdut a éssers estimats i als professionals de la salut. La Campanya del Malalt d'aquest any té per lema «Acompanyar en el sofriment» i s'inspira en la frase «Sigueu misericordiosos com el vostre Pare és misericordiós» (Lc 6,36).

A nivell diocesà, la Pasqua del Malalt se celebrarà amb una **trobada festiva el dissabte 21 de maig a l'Hospital Sagrat Cor de Martorell** (Germanes Hospitalàries). A les 10 h serà l'acollida, a continuació l'eucaristia presidida pel bisbe Agustí i per acabar un refrigeri i una part més festiva. Estan convidats

a participar-hi els malalts, familiars i voluntaris de la Pastoral de la Salut de totes les parròquies i comunitats de la diòcesi.

Des del Secretariat Interdiocesà de la Pastoral de la Salut (SIPS) de la Conferència Episcopal Tarraconense s'ha organitzat una jornada formativa sobre «**Dignitat al final de la vida i eutanàsia**». Serà al Caixa Forum de Barcelona (Av. Francesc Ferrer i Guàrdia 6-8, Montjuïc), dimarts 31 de maig, de les 10 a les 17.45 h (dinar inclòs en el preu d'inscripció de 20 euros).

Estan convidats a participar-hi els voluntaris de la Pastoral de la Salut, agents d'atenció espiritual i religiosa dels hospitals i professionals de la salut in-

teressats. Es recupera aquesta jornada formativa que ja tenia tradició d'anys i que a causa de la pandèmia no s'havia pogut realitzar.

Cal fer inscripció prèvia a psalut@arqbcn.cat, t. 933 171 597 (de 10 a 14 h). Consulteu el programa detallat al [web de la Delegació de Pastoral de la Salut](#).

AGENDA

• **Confirmacions a Montserrat.** Diumenge 22 de maig, el bisbe Agustí Cortés, convidat per l'abat P. Manel Gasch, presidirà la missa conventual, en el marc de la qual conferirà el sagrament de la confirmació a una vintena d'escolans de l'Escolania de Montserrat, entre els més grans, que cursen actualment 1r i 2n d'ESO.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

16. □ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Fets 14,5-18 / SI 113 B / Jo 14,21-26]. Sant Honorat, bisbe, patró dels fomers o flequers; sant Joan Nepomucè, prev. de Praga i mr. del secret de confessió; sant Simó Stock, prev. carmelità; santa Margarida de Cortona, terciària franciscana; sant Germer, bisbe; sant Joan Baptista de La Salle, prev. fund. Institut dels Germans de les Escoles Cristianes; sant Lluís Orione, rel.; sant Alipi i sant Possidi, bisbes; sant Pacomi, abat; sant Ubaldo de Gubbio, bisbe; sant Andreu Bobola, prev. i mr.

17. □ Dimarts [Fets 14,19-25 / SI 144 / Jo 14,27-31a]. Sant Pasqual Bailon (1540-1592), rel. franciscà mort a Vila-real, patró d'associacions i congressos eucarístics; santa Restituta, vg.

18. □ Dimecres [Fets 15,1-6 / SI 121 / Jo 15,1-8]. Sant Joan I, papa

(523-526) i mr.; sant Pròsper (s. VIII), bisbe de Tarragona; sant Feliu de Cantalici, rel. caputxí; santa Rafaela Maria Porras, rel. fund. Esclaves del Sagrat Cor, a Madrid (ACJ, 1877); beat Joan Gilabert, religiós mercedari, de Reus.

19. □ Dijous [Fets 15,7-21 / SI 95 / Jo 15,9-11]. Sant Francesc Coll (1812-1875), prev. dominicà, de Gombrèn (Ripollès), fund. Dominiques de l'Anunciata, a Vic (RDA, 1856); sant Celestí, papa dimissionari (Celestí V), abans monjo i fund.; santa Ciríaca; beat Climent d'Òsimo i beat Agustí de Tarano, prevs.; sant Crispí de Viterbo, religiós.

20. □ Divendres [Fets 15,22-31 / SI 56 / Jo 15,12-17]. Sant Bernardí de Siena (1380-1444), prev. franciscà, devot del nom de Jesús, patró dels publicistes i dels esparters; sant Baldi-

ri o Boi, mr.; sants Hilari i Silví, bisbes; santa Basilissa, vg.

21. □ Dissabte [Fets 16,1-10 / SI 99 / Jo 15,18-21]. Sant Secundí, mr. a Còrdova; sant Torquat i els seus companys, mrs.; santa Virgínia, viuda; sant Eugeni de Mazenod, bisbe; sant Ivo de Chartes, bisbe; sant Cristòfor Magallanes, prev., i companys, mrs.

22. □ Diumenge vinent, VI de Pasqua (lit. hores: 2a setm.) [Fets 15,1-2. 22-29 / SI 66 / Ap 21,10-14.22-23 (o bé, del diumenge VII: Ap 22,12-14. 16-17.20) / Jo 14,23-29 (o bé, del diumenge VII: Jo 17,20-26)]. Santa Joaquina de Vedruna (1783-1854), rel. viuda, de Barcelona, fund. Carmelites de la Caritat a Vic (CHCC, 1826); santa Rita de Càssia, rel. agustina; santa Quitèria, vg. i mr., advocada contra la ràbia; santa Júlia, vg. i mr. africana (s. IV); sant Ató, bisbe.

Diumenge V de Pasqua (C)

COMENTARI

«Us dono un manament nou: que us estimeu els uns als altres»

L'evangeli d'aquest diumenge tot i trobar-nos en el temps pasqual ens parla de la passió que per Jesús és el moment de la glòria: *Quan Judes va ser fora, Jesús digué: ara el Fill de l'home és glorificat i Déu és glorificat en ell.* És el moment de la glòria perquè la fidelitat al Pare arriba al seu punt màxim, donant la vida per nosaltres. Però abans d'arribar a la mort deixa als deixebles el seu gran manament: *Us dono un manament nou, que us estimeu els uns als altres. Tal com jo us he estimat, estimeu-vos també vosaltres.* És un manament nou perquè es tracta d'estimar com Jesús, arribant fins i tot a donar la vida pels germans, bons i dolents com va fer ell. El Senyor ens deixa com a herència no molts manaments sinó un de sol: estimar. Ja sabem que estimar, com diu sant Pau, és la síntesi de tots els manaments. Per això, Jesús deixa com a senyal distintiu dels creients aquest amor: *Per l'estimació que us tindreu entre vosaltres tothom coneixerà que sou deixebles meus.* A la primera lectura, seguint la narració dels Fets dels Apòstols veiem l'activitat de *Pau i Bernabé a Listra, Iconi, Antioquia de Pisídia, Perga, Atàlia i Antioquia de Síria: confortaven els convertits, els exhortaven que es mantinguessin fidels, ordenaren preveres, els encomanaren al Senyor.* Tota aquesta activitat és fruit de l'amor, amor al Senyor que els va cridar per portar l'evangeli a tots els pagans i amor a tots els qui van acceptar el missatge. En les seves cartes, l'apòstol els demana sovint que vagin creixent cada cop més en l'amor. El terme final és aquest *cel nou i la terra nova, la Jerusalem celestial, abillada com una núvia que s'engalana per al seu espòs, allà on Déu eixugarà les llàgrimes dels ulls i no existirà més la mort, ni dol, ni crits, ni penes.* Les coses d'abans han passat: *Jo faré que tot sigui nou.* Llavors es viurà aquest amor total entre Crist i la seva esposa que som els creients. Ja no hi haurà ni fe ni esperança sinó visió i possessió però sí hi haurà la realitat d'un immens amor total i pur que hem de començar a viure ja ara.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 14,21b-27)

En aquells dies, Pau i Bernabé se'n tornaren a Listra, a Iconi i a Antioquia. Confortaven els convertits de nou i els exhortaven que es mantinguessin fidels a la fe. Els recordaven que per entrar al regne de Déu hem de passar per moltes tribulacions. Ordenaren preveres en cadascuna de les comunitats, i amb pregàries i dejunis els encomanaren al Senyor, en qui havien cregut. Continuaren el seu viatge a través de Pisídia i arribaren a Pamfília. Després d'anunciar a Perga la paraula, baixaren a Atàlia, i d'allà se'n tornaren per mar a Antioquia, des d'on la comunitat els havia confiat a la gràcia de Déu perquè duguessin a terme l'obra que acabaven d'acomplir. Així que arribaren, reuniren la comunitat per anunciar-los tot el que Déu havia fet junt amb ells, i que Déu havia obert les portes de la fe als qui no són jueus.

▶ Salm responsorial (144)

R. *Beneiré el vostre nom per sempre, Déu meu i rei meu. O bé: Al-leluia.*

El Senyor és compassiu i benigne, / lent per al càstig, gran en l'amor. / El Senyor és bo per a tothom, / estima entranyablement tot el que ell ha creat. R.

Que us enalteixin les vostres criatures, / que us beneixin els fidels; / que proclamïn la glòria del vostre Regne / i parlin de la vostra potència. R.

Que facin conèixer als homes les gestes del Senyor, / la magnificència gloriosa del seu Regne. / El vostre Regne s'estén a tots els segles, / el vostre imperi, a totes les generacions. R.

▶ Lectura de l'Apocalipsi de sant Joan (Ap 21,1-5a)

Jo, Joan, vaig veure un cel nou i una terra nova. El cel i la terra d'abans havien desaparegut, i de mar ja no n'hi havia. Llavors vaig veure baixar del cel, venint de Déu, la ciutat santa, la nova Jerusalem, abillada com una núvia que s'engalana per al seu espòs, i vaig sentir cap a l'indret del tron una veu forta que cridava: «És el tabernacle on Déu es trobarà amb els homes. Viurà amb ells, ells seran el seu poble i el seu Déu serà Déu-que-és-amb-ells. Els eixugarà totes les llàgrimes dels ulls i no existirà més la mort, ni dol, ni crits, ni penes. Les coses d'abans han passat.» Llavors el qui seia al tron afirmà: «Jo faré que tot sigui nou.»

▶ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan (Jn 13,31-33a.34-35)

Quan Judes va ser fora del cenacle, Jesús digué: «Ara el Fill de l'home és glorificat, i Déu és glorificat en ell. Si Déu és glorificat en ell, és que també Déu el glorificarà en Déu mateix, i el glorificarà ben aviat. Fillets, és per poc temps que encara esteu amb vosaltres. Us dono un manament nou: que us estimeu els uns als altres. Tal com jo us he estimat, estimeu-vos també vosaltres. Per l'estimació que us tindreu entre vosaltres tothom coneixerà si sou deixebles meus.»

▶ Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles (Hch 14,21b-27)

En aquellos días, Pablo y Bernabé volvieron a Listra, a Iconio y a Antioquia, animando a los discípulos y exhortándolos a perseverar en la fe, diciéndoles que hay que pasar por muchas tribulaciones para entrar en el reino de Dios. En cada Iglesia designaban presbíteros, oraban, ayunaban y los encomendaban al Señor, en quien habían creído.

Atravesaron Pisidia y llegaron a Panfilia. Y después de predicar la Palabra en Perge, bajaron a Atalía y allí se embarcaron para Antioquia, de donde los habían encomendado a la gracia de Dios para la misión que acababan de cumplir.

Al llegar, reunieron a la Iglesia, les contaron lo que Dios había hecho por medio de ellos y cómo había abierto a los gentiles la puerta de la fe.

▶ Salmo responsorial (144)

R. *Bendeciré tu nombre por siempre, Dios mío, mi rey. O bien: Aleluya.*

El Señor es clemente y misericordioso, / lento a la cólera y rico en piedad; / el Señor es bueno con todos, / es cariñoso con todas sus criaturas. R.

Que todas tus criaturas te den gracias, Señor, / que te bendigan tus fieles. / Que proclamen la gloria de tu reinado, / que hablen de tus hazañas. R.

Explicando tus hazañas a los hombres, / la gloria y majestad de tu reinado. / Tu reinado es un reinado perpetuo, / tu gobierno va de edad en edad. R.

▶ Lectura del libro del Apocalipsis (Ap 21,1-5a)

Yo, Juan, vi un cielo nuevo y una tierra nueva, pues el primer cielo y la primera tierra desaparecieron, y el mar ya no existe. Y vi la ciudad santa, la nueva Jerusalén que descendía del cielo, de parte de Dios, preparada como una esposa que se ha adornado para su esposo. Y oí una gran voz desde el trono que decía: «He aquí la morada de Dios entre los hombres, y morará entre ellos, y ellos serán su pueblo, y el "Dios con ellos" será su Dios». Y enjugará toda lágrima de sus ojos, y ya no habrá muerte, ni duelo, ni llanto, ni dolor, porque lo primero ha desaparecido. Y dijo el que está sentado en el trono: «Mira, hago nuevas todas las cosas.»

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 13,31-33a.34-35)

Cuando salió Judas del cenáculo, dijo Jesús: «Ahora es glorificado el Hijo del hombre, y Dios es glorificado en él. Si Dios es glorificado en él, también Dios lo glorificará en sí mismo: pronto lo glorificará. Hijitos, me queda poco de estar con vosotros. Os doy un mandamiento nuevo: que os améis unos a otros; como yo os he amado, amaos también unos a otros. En esto conocerán todos que sois discípulos míos: si os amáis unos a otros.»